

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A V A CIVILĂ
ÎNCHEIERE
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 13 SEPTEMBRIE 2016
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE:
JUDECĂTOR:
JUDECĂTOR:
GREFIER:

Pe rol se află soluționarea recursului civil declarat de către recurenta reclamantăîmpotriva încheierii de ședință din data de 27 mai 2016 pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București în dosarul nr. 108708/299/2015 având ca obiect întoarcere executare, în contradictoriu cu intimatul pârât

La apelul nominal făcut în ședință publică, la ordine, au răspuns recurenta-reclamantă, prin avocat cu împuternicire avocațială la dosar și intimatul pârât

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează tribunalului că, prin serviciul registratură, la data de 18 iulie 2016, recurenta-reclamantă a depus la dosar note scrise cu privire la excepțiile invocate, iar la data de 13 septembrie 2016, intimatul-pârât a depus la dosar note scrise cu privire la excepțiile invocate, după care:

Tribunalul comunică un exemplar al notelor de ședință depuse de părți la dosar și pune în discuție cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept formulată de recurenta-reclamantă în data de 13 iulie 2016.

Recurenta-reclamantă prin avocat solicită admiterea cererii de sesizare a ICCJ având în vedere că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 519 Cod pr. civilă iar suspendarea facultativă prevăzută de dispozițiile art. 413 Cod pr. civilă cu privire la începerea urmăririi penale acordă o prerogativă judecătorului unei cauze civile de a suspenda respectiva cauza numai în ipoteza în care s-a început urmărirea penală cu privire la persoană, nu și în ipoteza în care s-a început urmărirea penală cu privire la faptă; mai mult, legiuitorul, la momentul la care a edictat noul cod de procedură penală nu l-a sincronizat cu noul cod de procedură civilă.

Învvederează tribunalului că în cauză sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 519 Cod pr. civilă soluționarea pe fondul recursului a cauzei, depinde,

practic, de lămurirea chestiunii de drept cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție.

Intimatul pârât, având cuvântul, învederează tribunalului că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, având în vedere că, în ceea ce privește chestiunea de drept invocată, există hotărâri contradictorii. Astfel, judecătorul poate suspenda cauza dacă s-a început urmărirea penală, adică are posibilitatea, din punct de vedere subiectiv, de a urmări și considera necesară suspendarea judecării chiar dacă nu s-au efectuat dispoziții cu privire la urmărirea penală *in personam*.

Recurenta reclamantă, prin avocat, în temeiul art. 520 alin 1 Cod pr. civilă solicită suspendarea cauzei.

Intimatul pârât este de acord cu suspendarea cauzei.

Tribunalul pune în discuție cererea de sesizare a Curții Constituționale.

Recurenta- reclamantă, prin avocat, solicită sesizarea Curții Constituționale conform art. 29 din legea contenciosului constituțional.

Intimatul-pârât este de acord cu sesizarea Curții Constituționale.

Tribunalul rămâne în pronunțare pe cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și pe suspendarea judecării recursului.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept formulată de reclamanta-recurentăreține următoarele:

După cum rezultă din prevederile art. 519 Cod pr. civilă, dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Din prevederile acestui text de lege rezultă că pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, trebuie întrunite următoarele condiții: existența unor chestiuni de drept, nefiind posibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru interpretarea unor dispoziții legale care nu sunt susceptibile de interpretări diferite, problema de drept să se ridice în cadrul judecării unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al Înaltei Curți de

Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea acesteia să depindă soluționarea pe fond a cauzei pendinte în care aceasta se ridică iar chestiunea de drept să fie nouă, în sensul că asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În data de 13 iulie 2016 și prin notele scrise din data de 18 iulie 2016, recurenta-reclamantă Fundația Pentru Învățământ a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile menite să dea o interpretare de principiu dispozițiilor art. 413 al. 1 pct. 2 Cod pr. civilă în sensul de a stabili dacă în concepția sa, acest text de lege conferă judecătorului prerogativa suspendării cauzei și în ipoteza urmăririi penale numai cu privire la faptă, ținându-se cont că noile coduri au intrat în vigoare ulterior Codului de procedură civilă din anul 2013 iar anterior intrării în vigoare a noilor coduri penale, nu exista instituția începerii urmăririi penale cu privire la faptă, urmărirea penală fiind pornită fie direct cu privire la persoană fie, atunci când era începută *in rem* nu reprezenta prima măsură a organului de urmărire penală, ci era dispusă numai după efectuarea unor acte premergătoare. Reclamanta-recurentă invocă faptul că legiuitorul nu a avut în vedere la edictarea art. 413 al. 1 pct. 2 Cod pr. civilă situația începerii penale cu privire la faptă, ci numai situația în care urmărirea penală a fost începută cu privire la persoană și că dacă am interpreta că o cauză civilă poate fi suspendată și dacă s-a început urmărirea penală cu privire la faptă, evident cu condiția ca obiectul dosarului penal să aibă o înrăurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea în cauza penală, am putea avea de a face cu nenumărate abuzuri procesuale, în care persoane interesate de tergiversarea procesului civil să formuleze plângeri penale care, deși nefondate, ar putea suspenda procesul civil.

Prin notele scrise depuse la dosar la termenul de judecată din data de 13 septembrie 2016, intimatul-pârât a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, în conformitate cu prevederile art. 519 NCPC, cu privire la interpretarea art. 413 pct. 2 Cod pr. civilă, arătând că există o practică evident neunitară în privința interpretării prevederilor art. 413 alin. 1 pct. 2 Cod pr. civilă, în sensul în care majoritatea hotărârilor pronunțate de către judecătorii de fond au fost în sensul interpretării ad literam al textului supus discuției (adică indiferent dacă urmărirea este *in rem* sau *in personam*), în schimb în recurs completele de judecată au considerat că sintagma „s-a început urmărirea penală” trebuie interpretată numai în sensul dispozițiilor alin. 3 ale art. 305 Cod pr. civilă adică „Când din datele și probele existente în cauză rezultă indicii rezonabile că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală, procurorul dispune ca urmărirea penală să se efectueze în continuare față de aceasta, care dobândește calitatea de suspect”. În această situație, consideră intimatul-pârât că este oportună pronunțarea unei hotărâri prealabile de către

Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la interpretarea art. 413 pct. 2 NCPC, în sensul în care sintagma „urmărirea penală” se referă atât la urmărirea penală *in rem* enunțată de pct. (1) al art. 305 Cod pr. penală cât și la cea definită de pct.(3) al aceluiași art., sau restrictiv numai la prevederile pct. 3 ale art. 305 Cod pr. penală.

Tribunalul constată că sunt întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 Cod pr. civilă pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, fiind investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, fiind vorba de o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a recursului în condițiile în care, prin încheierea recurată, prima instanță a suspendat judecata cererii de întoarcere a executării silite formulată de reclamanta-recurentă în contradictoriu cu pârâțul-intimat în temeiul art. 413 al. 1 pct. 2 Cod pr. civilă cu argumentul că soluționarea prezentei cauze atârână de soluționarea dosarului înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București sub nr. 6116/P/2015 și la Secția 3 Poliție sub nr. 1506415 din data de 10 iunie 2016 și având în vedere că s-a început urmărirea penală *in rem* sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 320 al. 1 Cod penal iar prin cererea de recurs, recurenta-reclamantă a contestat legalitatea măsurii suspendării facultative dispusă de prima instanță cu argumentul că din adresa nr. 6116/P/2105 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București rezultă că a fost începută urmărirea penală *in rem* la data de 10 august 2015 sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 320 al. 1 Cod penal, fără a fi dispusă continuarea urmăririi penale *in personam*.

Tribunalul reține, de asemenea, că chestiunea de drept ridicată și a cărei dezlegare se solicită de către Înalta Curte de Casație și Justiție este nouă, neprimind o interpretare adecvată, concretizată într-o practică judiciară consacrată și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

După cum rezultă din prevederile art. 413 al. 1 pct. 2 Cod pr. civilă, instanța poate suspenda judecata când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea, dacă legea nu prevede altfel.

Suspendarea prevăzută de art. 413 alin. 1 pct. 2 Cod pr. civilă este o suspendare facultativă, lăsată la aprecierea instanței de judecată și se întemeiază pe declanșarea urmăririi penale pentru o infracțiune care ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se pronunțe. Textul impune în mod expres și neechivoc condiția declanșării urmăririi penale pentru o infracțiune, precum și existența unor elemente suficiente din care să rezulte că existența infracțiunii ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să se pronunțe în cauza supusă suspendării.

După cum rezultă din prevederile art. 305 al. 1 și 2 Cod pr. penală, când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege, organul de urmărire

penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită ori a cărei săvârșire se pregătește, chiar dacă autorul este indicat sau cunoscut. Începerea urmăririi penale și, respectiv, continuarea efectuării urmăririi penale se dispun prin ordonanță care cuprinde, după caz, mențiunile prevăzute la art. 286 alin. (2) lit. a) -c) și g). După cum rezultă din prevederile al. 3 din același text de lege, atunci când există probe din care să rezulte bănuiala rezonabilă că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală și nu există vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1), organul de urmărire penală dispune ca urmărirea penală să se efectueze în continuare față de aceasta, care dobândește calitatea de suspect. Măsura dispusă de organul de cercetare penală se supune, în termen de 3 zile, confirmării procurorului care supraveghează urmărirea penală, organul de cercetare penală fiind obligat să prezinte acestuia și dosarul cauzei.

Din prevederile acestui text de lege rezultă că în primă fază, se poate dispune începerea urmăririi penale cu privire la faptă, când sesizarea organelor de urmărire penală este urmată doar de o verificare a condițiilor de formă ale actului de sesizare și a inexistenței vreunui dintre cazurile care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale prevăzute de art. 16 al. 1 Cod pr. penală.

Din prevederile art. 305 al. 3 Cod pr. penală rezultă că se poate dispune continuarea urmăririi penale *in personam* doar în situația în care când există probe din care să rezulte bănuiala rezonabilă că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală și nu există vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) Cod pr. penală.

Prin urmare, în ipoteza începerii urmăririi penale *in rem* iar nu și *in personam*, situația nu este cu mult mai conturată decât imediat după sesizarea organului de urmărire penală, din perspectiva celor ce interesează cazul de suspendare legală facultativă reglementat de art. 413 al. 1 pct. 2 Cod pr. civilă care este neclar și susceptibil de interpretări diferite și ar trebui stabilit în mod clar dacă pentru a se putea dispune suspendarea legală facultativă în temeiul acestui text de lege este suficientă începerea urmăririi penale cu privire la faptă sau este necesară începerea urmăririi penale *in personam* având în vedere și faptul că durata unei astfel de suspendări legale facultative, în principiu, nu poate fi mai mare de un an, după cum rezultă din prevederile art. 413 al. 3 Cod pr. civilă.

Prin urmare, constatând că sunt întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 Cod pr. civilă, în temeiul art. 520 al. 1 Cod pr. civilă, tribunalul va admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și va dispune sesizarea acesteia pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept referitoare la faptul dacă dispozițiile art. 413 al. 1 pct. 2 Cod pr. civilă conferă judecătorului prerogativa suspendării cauzei și în ipoteza începerii urmăririi penale numai cu privire la faptă.

În temeiul art. 520 al. 2 Cod pr. civilă, tribunalul va dispune suspendarea judecării recursului până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept indicate mai sus de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

În temeiul art. 520 al. 1 Cod pr. civilă, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept referitoare la faptul dacă dispozițiile art. 413 al. 1 pct. 2 Cod pr. civilă conferă judecătorului prerogativa suspendării cauzei și în ipoteza începerii urmăririi penale numai cu privire la faptă.

Fără cale de atac.

În temeiul art. 520 al. 2 Cod pr. civilă, dispune suspendarea judecării recursului până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept indicate mai sus de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2016.

Președinte

Judecător

Judecător

Grefier